

Fald maa jeg da gaae ud fra den Forudsætning, at der skeer saadan Bekjendtgjørelse offentlig derom i Bladene, at det kan komme til Alles Kundskab i et saadant Omfang og paa en saadan Maade, at det kan antages at være betryggende. At Postvæsenet bemyndiges til at overtage Extrapostvæsenet kan man vel forsaavidt ikke have saa Meget imod, naar det staaer som en Bemyndigelse. Havde det derimod været et Paabud, vilde jeg have fundet det noget bekæfteligt. Det er imidlertid et Punkt, som jeg vil tillade mig at holde Opmærksomheden aabent for ved den følgende Behandling af denne Sag. Med Hensyn til § 7 maatte det maaskee være mig tilladt at henlede Opmærksomheden paa Noget, der er i Regjeringens Udlaft, nemlig den Slutningsbestemmelse, som er udeladt i Lovforslaget; saaledes som det er kommet til os fra Landsthinget. Det er de Ord „i Genhold til Bevilling i de finantstielle Love“. Jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa denne Udeladelse og forøvrig forbeholde mig, om jeg ved næste Behandling skulde finde nogen Anledning til at optage dette Punkt. Endelig vil jeg endnu kun tillade mig at henlede Opmærksomheden — og denne Henvendelse tillader jeg mig særlig at rette til den ærede Minister — paa en Bestemmelse i § 4, navnlig det sidste Stykke. Der er i mine Tanker en lille svag Side ved vort Postvæsen. Blandt de Breve og andre Sager, som komme til et Posthus, blive nogle bragte ud i Byen og andre blive sendte ud omkring i Postkredsen ved Landpostbude, men til de fleste Posthuse komme desuden endel Breve og andre Postfager, som blive liggende paa Postcontoiret, indtil de afhentes. Her er Noget at gøre, maaskee ikke ganske uden Offre og forøget Udgift fra Postvæsenets Side, men jeg er tilbøielig til at troe, at den forøgede Udgift ikke kunde blive stor. Jeg troer just ikke, at det kan lade sig gjøre at udbære Brevene til de enkelte Tilstiede, men i den Egn i en Postkreds, som falder ind under dette Forhold, mener jeg, at man kunde sende Brevene ud til visse Steder, nemlig saadanne Steder, som særlig egne sig dertil, f. Ex. Skoler, Kroer, Møller og deslige Steder, og optage en Fortegnelse over disse Ste-

der, som blev offentliggjort, saa at de vedkommende Tilstiede der i Egnen i en ringe Afstand selv kunde afhente deres Postfager. Jeg skal ret meget bede den høitagtede Minister om at ville have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt.

Tauber: Jeg kan i Meget slutte mig til den Aerkjendelse af det foreliggende Lovforslag, som er udtalt af de to foregaaende Talelere, baade forsaavidt det indeholder en Samarbejdelse af de mangfoldige spredte Bestemmelser, der hidtil have eksisteret om dette Forhold, og forsaavidt der deri findes adskillige ikke ubetydige Forbedringer. Jeg maa imidlertid tilføje, at jeg fremfor Alt har savnet een vigtig Forbedring i denne Lov, som det forekommer mig, at det havde ligget meget nær at indføre, naar denne Sag blev tagen under Behandling, det er en Bestemmelse om en bedre Ordning af Landpostvæsenet. Den ærede sidste Taler har leilighedsvis berørt et Punkt, som hører derhen, men der gives adskillige andre Henseender, i hvilke man maatte have ventet, at Bestemmelser vare blevne optagne i dette Forslag. Ganste vist ere flere af de Bestemmelser, der maatte blive at træffe med Hensyn til Landpostvæsenet, af den Natur, at de ikke egne sig til at optages i en Lov, men det vilde dog vistnok have været rigtigst, om man, naar der skal gives en Lov, som i saa mange Henseender gaaer i Detail, og fastsætter almindelige Regler, som skulle lægges til Grund for Administrationens Afgjørelser og Bestemmelser i det Enkelte, ogsaa havde givet nærmere Regler for Landpostvæsenets Ordning, end her er Tilfældet. Jeg tør sige — og jeg troer ikke, at jeg i den Henseende vil blive modsagt — at der ikke er et eneste Punkt, hvori denne Lov gjør noget som helst Fremskridt til Bedste for Landpostvæsenet. De Paragrapher af Loven, som vedrøre dette, ere §§ 4 og 6. I § 4 staaer der, som af den ærede sidste Taler berørt: „De modtagne Gjenstande skulle paa den efter Forholdets Bestaaenhed hurtigste og hensigtsmæssigste Maade befordres mellem Poststederne og forsaavidt der paa Ankomststedet findes Postcontoir eller Postexpedition, omdeles indenfor